

Може бути, що мене не буде

Микола Вінграновський

Може бути, що мене не буде,
Перебутній час я перебув,
Але будуть світанкові губи
Цілувати землю молоду.

І моєю літньою судьбою
На Поділля, Галич і на Степ
Карим оком, чорною бровою
Ти мене у серці понесеш.

Погойдаєш, вигойдаєш, вивчиш
І на вік і на єдину мить
Біля себе, вічна і всевишня,
Знов научиш жити і любити!